یک قتل دیگر توسط پلیس مهاجرت آمریکا دامنه اعتراضات را در مینیاپولیس گسترده‌تر کرده است

روزهای جنگی در ایالت شمالی آمریکا

زارع | قتل یکی از کارکنان بخش درمان آمریکا در مینیاپولیس مثل هیزمی که روی آتش ناآرامی‌ها در این کشور ریخته شود، اعتراضات مردم این کشور را شعله‌ورتر کرد. «آلکس پرتی» که تصویری هم از او در حال مشاجره لفظی با پلیس مهاجرت ایالات متحده منتشر شده روز گذشته به وقت ایران در حالی که گویا فقط مشغول فیلم‌برداری از صحنه‌های سرکوب معترضان بوده، هدف گلوله قرار گرفته است. دو نکته قابل تأمل درباره پرتی که زمینه حضور چند ده‌هزار نفری آمریکایی‌ها در خیابان‌های مینیاپولیس را فراهم کرده سفیدپوست بودن و شهروند آمریکا بودن او است.

در روایتی که اداره امنیت داخلی آمریکا با انتشار ویدئویی پس از قتل پرتی منتشر کرده گفته می‌شود او مسلح و آماده انجام یک تیراندازی کور در بین جمعیت بوده، بنابراین پلیس مجبور شده او را بکشد. یک تحلیلگر نیویورک تایمز هم پس از «یک بررسی دقیق» اعلام کرده «تردیدهای عمیق» نسبت به این ویدئو وجود دارد. اما مخالفان این روایت ویدئویی از مشاجره پرتی با پلیس دقایقی پیش از هدف قرار گرفتنش منتشر کرده‌اند که نشان می‌دهد تنها چیزی که در دست او است همان گوشی تلفن همراهش است. او حتی کوله‌پشتی هم ندارد.

پدر و مادر پرتی سی و هفت ساله هم در گفت‌وگویی با رسانه‌ها ترامپ را مسئول اصلی قتل پسرشان دانسته و بیانیه اداره امنیت داخلی آمریکا را یک «دروغ چندش‌آور» خوانده‌اند. والدین پرتی هم با استناد به ویدئویی که از لحظه شلیک به پسرشان منتشر شده، گفته‌اند: «تنها یک گوشی در دست راست او بود و دست چپش را هم که خالی بود بالا آورد تا در مقابل شلیک پلیس از سرش محافظت کند...».

■ فرماندار مینه‌سوتا هم شاکی است

گسترده‌تر شدن اعتراض‌ها در مینیاپولیس در حالی اتفاق افتاده که فرماندار ایالت مینه‌سوتا از ترامپ خواسته پلیس مهاجرت را هر چه سریع‌تر از این ایالت خارج کند. «همین الان، هزاران پلیس آموزش ندیده و خشن را از ایالت ما ببر بیرون» جمله‌ای است که تیم والتز خطاب به ترامپ گفته است. او ادامه داده است: «ترامپ باید بلافاصله این عملیات دردآور را تمام کند». عملیات پلیس مهاجرت در مینه‌سوتا از ۶ هفته پیش به دستور ترامپ شروع شده و رئیس‌جمهور آمریکا حاضر نیست این عملیات را لغو کند.

ویدئوهای منتشر شده از مینیاپولیس نشان‌دهنده حضور چند ده‌هزار نفری در اعتراض‌های روز گذشته است. بی‌بی‌سی هم در گزارشی از اوضاع این شهر گفته است: «هزاران نفر کسب و کارشان را تعطیل کرده‌اند و چندین هزار نفر برای شرکت در اعتراضات در هوایی که سرمای فلج‌کننده دارد به خیابان آمده‌اند...».

■ خیابان‌هایی شبیه سوریه!

همزمان ترامپ در پست‌های مختلفی که در نرم‌افزار اختصاصی خودش منتشر می‌کند، این جمعیت چند ده‌هزار نفری را شورشی (Rioters) خوانده است. او پست یکی از اعضای تیم روابط عمومی‌اش را بازنشر داده که تصویری از انگشت زخمی یکی از افسران پلیس مهاجرت را منتشر کرده است. در ادامه گفته است: «در مینیاپولیس شورشی‌ها به افسر قانون حمله کرده‌اند و انگشت او را گاز گرفته‌اند...».

ترامپ حتی شهردار و فرماندار مینه‌سوتا را به «لفاظی‌های متکبرانه، خطرناک و گستاخانه» متهم کرد که مردم را «تحریک به شورش» می‌کنند. بعضی مقامات مدنی در مینیاپولیس اما صحنه را گسترده‌تر در نظر گرفته‌اند و خیابان‌های این روزهای این شهر را به خیابان‌های یمن، عراق، سوریه و حتی اوکراین تشبیه می‌کنند. ریچل سایر، مدیر اداره مدیریت بحران در مینیاپولیس یکی از این مقامات است که گفته: «من سابقه حضور امدادی در عملیات‌های بشردوستانه بین‌المللی در مناطق جنگی در عدن، هائیتی، سوریه، عراق و اوکراین را دارم. آنچه اینجا [در مینیاپولیس] دیده‌ام، همان چیزی است که آنجا دیده‌ام؛ یک نهاد قدرتمند که با خشونت عمدی و وحشت، مردم را مدیریت می‌کند...».

■ دورنمای اعتراضات

اما به نظر نمی‌رسد اوضاع مینیاپولیس به این زودی‌ها آرام شود. از طرفی دولت آمریکا اصرار بر ادامه عملیات پلیس مهاجرت در این شهر دارد و حتی این عملیات را در خدمت امنیت عمومی معرفی کرده است. در طرف دیگر هم طبق اخباری که رسانه‌های مردمی در آمریکا مثل «وترنز تودی» منتشر کرده‌اند، برگزارکنندگان اعتراضات، فراخوان‌هایی را برای گردهمایی‌های بعدی منتشر کرده‌اند. آن‌ها از همه خواسته‌اند کسب و کارها و حتی مدارس را تعطیل کنند تا در راهپیمایی‌ها علیه دولت به معترضان بپیوندند. این ایالت به‌طور کلی به حرکت‌های مترقیانه سیاسی و میزان بالای مشارکت‌های مدنی مشهور است، با وجود این باید ببینیم در روزهای آتی کدام طرف نسبت به مواضع خود کوتاه می‌آید؛ آیا دولت ترامپ تفنگش را زمین می‌اندازد یا معترضان ناامید به خانه‌هایشان برمی‌گردند.

گزارش

نگاهی تحلیلی به فروپاشی یک اتحاد، بازطراحی سوریه و پایان یک توهم راهبردی

حذف بی‌سروصدای کردهای سوریه از معادله قدرت

سیداحمد موسوی | پس از نزدیک به یک و نیم دهه حضور نظامی و سیاسی آمریکا در شمال و شرق سوریه، آنچه باقی مانده نه «شراکت راهبردی» است و نه «پروژه دولت‌سازی»، بلکه مجموعه‌ای از واقعیت‌های تلخ برای کردهای سوریه است؛ واقعیت‌هایی که نشان می‌دهد آن‌ها در معادله نهایی قدرت عملاً کنار گذاشته شده‌اند. فروپاشی سریع نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) نه یک حادثه ناگهانی، بلکه نتیجه روندی تدریجی و از پیش طراحی شده بود.

■ توهم ثبات در سایه پرچم آمریکا

برای سال‌ها، شمال و شرق سوریه به گونه‌ای اداره می‌شد که گویی از تحولات کلان کشور مصون است. حضور نظامی آمریکا، پرواز پرچم‌های آن در شهرهای کردنشین و فعالیت آزادانه کاروان‌ها و پایگاه‌ها این تصور را ایجاد کرده بود که «اداره خودگردان شمال و شرق سوریه» به مرحله‌ای برگشت‌ناپذیر رسیده است. هر چند این موجودیت هرگز به رسمیت شناخته نشد، اما در عمل تمامی مؤلفه‌های یک دولت دی‌فاکتو (de facto) را داشت. این وضعیت بیش از آنکه حاصل قدرت مستقل کردها باشد، بر یک فرض بنیادین استوار بود؛ ماندگاری آمریکا. فرضی که نه تضمین حقوقی داشت و نه سابقه تاریخی.

■ فروپاشی‌ای که از درون آغاز شده بود

وقتی در هفته‌های ابتدایی سال جدید میلادی، ساختار نظامی و سیاسی SDF به سرعت از هم پاشید، بسیاری از ناظران از «سقوط ناگهانی» سخن گفتند. اما برای جامعه کرد سوریه، این فروپاشی بیش از آنکه شوک‌آور باشد، افشاگر بود. افشای این واقعیت که تضمین‌های امنیتی آمریکا، بیش از آنکه تعهد باشند، ابزار موقت سیاست خارجی‌اند. پیشروی سریع هیئت تحریرالشام (HTS) و نبود مقاومت جدی از سوی SDF، بیش از هر چیز نشان‌دهنده خلأ اراده سیاسی بود. نیرویی که سال‌ها «ضروری» توصیف می‌شد، در لحظه حساس بی‌پشتوانه ماند. SDF از ابتدا کوشید خود را نیرویی فراتر از یک سازمان کردی معرفی کند. حضور قبایل عرب و گروه‌های غیرکرد برای کسب مشروعیت بین‌المللی ضروری بود، اما همین ترکیب ناهمگون، در لحظه بحران به پاشنه آشیل تبدیل شد. با تغییر موازنه قدرت، بخش‌هایی از قبایل عرب به‌سرعت مسیر خود را عوض کردند؛ تغییری که نشان داد پیوندها نه ایدئولوژیک، بلکه کاملاً مصلحت‌محور بوده است. در واقع، گسترش سریع SDF در سال‌های گذشته، بیش از آنکه محصول پیروزی نظامی باشد، نتیجه عقب‌نشینی و خلأ قدرت دیگر بازیگران بود.

■ اولویت مطلق: امنیت اسرائیل

در معادله نهایی، تصمیم آمریکا نه بر اساس وفاداری به SDF، بلکه بر پایه اولویت‌های کلان منطقه‌ای اتخاذ شد و امنیت اسرائیل همچنان در رأس این اولویت‌ها قرار دارد. پس از جنگ غزه و فشار بر محور مقاومت، واشنگتن به دنبال سوریه‌ای «قابل پیش‌بینی» و عاری از مقاومت بود. در این چارچوب، احمد الشرع و ساختار جدید قدرت در دمشق، گزینه‌ای کم‌هزینه‌تر از ادامه حمایت از یک پروژه خودگردان کردی تلقی شد. از منظر آمریکا و اسرائیل، سوریه‌ای بدون SDF، ساده‌تر مدیریت می‌شود. نشست محرمانه پاریس میان نمایندگان سوریه و اسرائیل با میانجی‌گری آمریکا، نقطه عطف این روند بود. اگرچه در ظاهر، گفت‌وگوها حول امنیت مرزی و ترتیبات نظامی می‌چرخید، اما پیام اصلی در سطور بیانیه مشترک پنهان بود: هماهنگی دائمی، اشتراک اطلاعات و طراحی آینده‌ای مشترک. غیبت کامل نمایندگان کرد در این نشست، خود گویاتر از هر تحلیل بود. تصمیم گرفته شده بود و نیازی به حضور طرف حذف شده وجود نداشت.

■ تکرار یک الگوی آشنا

برای کردها، این نخستین بار نبود. از عفرین در سال ۲۰۱۸ تا محله‌های کردنشین حلب، الگو همواره یکسان بوده است: وعده مقاومت، انتظار حمایت و در نهایت عقب‌نشینی بدون پشتوانه. تجربه افغانستان می‌توانست هشدار کافی باشد، اما امید به «استثنا بودن» بار دیگر غالب شد. اکنون سوریه وارد مرحله‌ای تازه شده است؛ مرحله‌ای که در آن، قدرت در چارچوب مثلث ترکیه- اسرائیل- آمریکا بازتعریف می‌شود و دمشق نقش اجرایی دارد. در این میان، کردها جایگاهی ندارند، دروزی‌ها در صف بعدی تحولات‌اند و علوی‌ها در انزوا قرار گرفته‌اند. آنچه فرو ریخت، صرفاً یک نیروی نظامی نبود؛ بلکه راهبردی بود که بقا را به هم‌راستایی با منافع قدرت‌های بزرگ گره زده بود. راهبردی که بار دیگر نشان داد در سیاست خاورمیانه، اتحادها پایدار نیستند و حذف، اغلب بی‌سر و صدا رخ می‌دهد.

دریچه

صدور بیانیه ائتلاف شیعی در عراق درباره نخست‌وزیر پیشنهادی به چه معناست؟

بازگشت بین‌النهرین به «المالکی»

نیک‌پندار | ائتلاف «چارچوب هماهنگی» که بزرگ‌ترین بلوک سیاسی شیعه در پارلمان عراق محسوب می‌شود و اکثریت کرسی‌های مجلس را در اختیار دارد رسماً نوری کامل المالکی را به عنوان نامزد خود برای پست نخست وزیری معرفی کرد. این تصمیم پس از انتخابات پارلمانی نوامبر ۲۰۲۵ و مذاکرات فشرده پشت‌پرده میان جریان‌های شیعه اتخاذ شد و نشان‌دهنده چرخشی مهم در معادلات قدرت بغداد است. المالکی، رهبر حزب «دولت قانون» و نخست‌وزیر سابق عراق در دوره ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۴، اکنون پس از بیش از یک دهه غیبت از قدرت اجرایی، در آستانه بازگشت به کرسی نخست‌وزیری قرار گرفته است.

چارچوب هماهنگی در بیانیه رسمی خود اعلام کرد نامزدی المالکی با رأی اکثریت اعضای ائتلاف تصویب شده و این انتخاب بر اساس معیارهای سیاسی، تجربه مدیریتی و توانایی او در مدیریت بحران‌های پیچیده صورت گرفته است. محمد شیاع السودانی، نخست‌وزیر فعلی که حزبش در انتخابات اخیر بیشترین تعداد کرسی را کسب کرده بود هم، گویا با این تصمیم موافقت کرده و از ادامه رقابت انصراف داده است. طبق قانون اساسی عراق، پس از انتخاب رئیس‌جمهور توسط پارلمان - که جلسه آن برای سه‌شنبه (فردا) برنامه‌ریزی شده - رئیس‌جمهور موظف است مأموریت تشکیل کابینه را به نامزد دارای حمایت اکثریت پارلمانی واگذار کند. با توجه به موقعیت چارچوب هماهنگی، مسیر برای واگذاری این مأموریت به المالکی هموار به نظر می‌رسد و احتمالاً در هفته‌های آینده فرایند رأی اعتماد به کابینه پیشنهادی آغاز خواهد شد.

شاید بتوان امیدوار بود در شرایط فعلی که عراق با چالش‌های اقتصادی، امنیتی و تنش‌های منطقه‌ای (به ویژه اخبار مربوط به آزاد شدن زندانی‌های داعشی در سوریه) دست و پنجه نرم می‌کند، تجربه المالکی می‌تواند ثبات بیشتری ایجاد کند.

این تحول سیاسی پیامدهای مهمی برای روابط خارجی عراق هم خواهد داشت. المالکی سابقه انتقاد جدی نسبت به حضور غربی‌ها را دارد. بازگشت او احتمالاً به تقویت بیشتر محور مقاومت منجر خواهد شد، در حالی که ایالات متحده و برخی محافل اسرائیلی نسبت به چنین سناریویی ابراز نگرانی کرده‌اند. رسانه‌های بین‌المللی مانند آسوشیتدپرس، العربیه، الجزیره و خبرگزاری‌های ایرانی این رویداد را «بازگشت قدرتمند یک چهره قدیمی» توصیف و تأکید کرده‌اند این انتخاب می‌تواند تعادل قدرت در عراق را به نفع جریان‌های منتقد آمریکا تغییر دهد.

اگر فرض کنیم بیت آیت‌الله العظمی سیستانی با انتخاب ائتلاف شیعی همراه است و دوباره فرض کنیم جریان مقتدی صدر به سکوتش ادامه می‌دهد، می‌توان ادعا کرد هیچ مانع سیاسی جدی در برابر تشکیل دولت توسط المالکی وجود ندارد.

قرار است فرایند انتخاب رئیس‌جمهور و رأی اعتماد بدون تأخیر عمده پیش برود و عراق ممکن است تا اواسط فوریه یا اوایل مارس ۲۰۲۶ (که می‌شود انتهای سال جاری خودمان) شاهد کابینه جدید به رهبری المالکی باشد. این اتفاق نه تنها پایان دوره انتقالی پس از انتخابات را رقم می‌زند، بلکه می‌تواند فصل جدیدی در سیاست داخلی و خارجی عراق باز کند؛ فصلی که احتمالاً با افزایش نفوذ جریان‌های سنتی شیعه و یکپارچه‌تر شدن جریان منتقد غرب همراه خواهد بود.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۶۹۹۳
برگ سبز خودرو سواری پژو پارس مدل ۱۴۰۲ رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۱۲۵K۰۱۹۸۴۸۶ و شماره شاسی NAANA۱۵E۹PK۱۰۱۲۱۸ و شماره پلاک ۵۱۸ی۶۶ ایران ۱۲ بنام محمود آبرومند مفقود و فاقد اعتبار می‌باشد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۶۹۹۱
برگ سبز خودرو سواری پژو ۲۰۶ مدل ۱۳۸۳ رنگ سفید صدفی روغنی به شماره موتور ۱۰FSS۱۴۸۹۰۴۳۹ و شماره شاسی ۸۳۶۵۷۵۸۳ و شماره پلاک ۳۱۳ج۲۲ ایران ۱۴ بنام علی مجدم مفقود و فاقد اعتبار می‌باشد.

آگهی مفقودی ۱۴۰۴۱۶۹۵۹
برگ سبز ،سند کمپانی،سند محضری و کارت خودرو پژو ۲۰۶TU۵مدل ۱۳۸۴ به رنگ سفید-صدفی به شماره پلاک ۷۷۳ ج ۹۱ ایران ۴۲ به شماره موتور ۱۰FX۵۷۲۲۶۹۲۸۹ و شماره شاسی ۱۱۸۰۲۳۵۲ به نام محمد علی عامری مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.

تجدید آگهی فراخوان مزایده – نوبت اول

شرکت آب و فاضلاب استان خراسان رضوی در نظر دارد

بخشی از پساب تصفیه خانه فاضلاب شهرک ولیعصر تربت حیدریه را با کاربری معین و حجم مشخص برای دوره زمانی محدود و معین از طریق مزایده عمومی و با شرایط ذیل به متقاضیان واجد شرایط واگذار نماید.

عنوان مزایده : واگذاری و تحویل بخشی از پساب خروجی تصفیه خانه فاضلاب شهرک ولیعصر تربت حیدریه با کاربری صنعت/ خدمات/ کشاورزی صنعتی مطابق شرایط ذکر شده در اسناد مزایده.

محل تحویل پساب: در خروجی تصفیه خانه فاضلاب شهرک ولیعصر تربت حیدریه واقع در شهرستان تربت حیدریه استان خراسان رضوی

ظرفیت قابل واگذاری: مطابق جدول زیر برای هر بسته واگذاری پساب می باشد که ملاحظات و جزئیات آن در اسناد ذکر شده است.

شماره بسته	حجم پساب قابل تحویل		
	متوسط روزانه (مترمکعب)	سالیانه (میلیون مترمکعب)	مجموع ۱۰ ساله(میلیون مترمکعب)
۱	۱,۳۳۱	۰/۴۸۶	۴/۸۶

مدت دوره تحویل پساب: ۱۰ سال از تاریخ شروع دوره تحویل پساب

مدت تامین شرایط تحویل و دریافت پساب: حداکثر ۱۲ ماه از تاریخ نفوذ قرارداد.

شرایط و ملاحظات واگذاری و تحویل پساب: مطابق شرایط ذکر شده در اسناد می باشد.

شرایط انتخاب برنده مزایده: بالاترین بهای هر مترمکعب پساب، پیشنهادی مزایده گران به تفکیک برای هر یک از بسته ها مطابق با اسناد.

شرایط خرید پساب:

پرداخت بهای پساب مطابق شرایط ذکر شده در قرارداد می باشد. بهای پساب در سال پایه، توسط متقاضیان پیشنهاد می گردد. بهای پساب تحویلی در طول دوره قرارداد تعدیل می گردد و حاصلضرب آن در میزان پساب تحویلی مبنای تهیه صورتحساب و پرداخت خریدار می باشد.

مبلغ تضمین شرکت در مزایده: هر متقاضی متناظر با درخواست هر بسته واگذاری پساب، مطابق جدول زیر باید تضمین مربوطه را ارائه نماید.

شماره بسته	میزان کل پساب قابل واگذاری (میلیون مترمکعب)	میزان تضمین شرکت در مزایده (ریال)
۱	۴/۸۶	۴۳,۰۵۷,۲۸۴,۰۰۰

شرایط دریافت اسناد ارزیابی

متقاضیان شرکت در فرایند ارزیابی کیفی و مناقصه می توانند جهت دریافت اسناد ارزیابی کیفی، از ساعت ۰۸:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۰۶ الی ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۲ به آدرس مشهد، بلوار وکیل آباد، ابتدای خیابان صدف، تلفن: ۳۸۶۷۸۸۴۱-۰۵۱ فاکس: ۳۸۶۷۶۰۲۶-۰۵۱ مراجعه نموده و اسناد را دریافت نمایند.

متقاضیان موظف هستند پس از تکمیل مدارک خواسته شده، مدارک را حداکثر تا ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۶ به دفتر قرارداد های شرکت آب و فاضلاب استان به آدرس: مشهد، بلوار وکیل آباد، ابتدای خیابان صدف، اتاق ۱۰۴ تحویل نمایند.

متقاضیان برای کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند با دفتر قراردادهای شرکت آب و فاضلاب خراسان رضوی با شماره تلفن: ۰۵۱۳۸۰۶۶۱۱۴ تماس حاصل نمایند.

دفتر روابط عمومی و آموزش همگانی شرکت آب و فاضلاب استان خراسان رضوی www.abfakhorasan.ir

مجتمع چاپ و نشر روزنامه قدس
چاپ افست | چاپ شیت | چاپ رول | یووی | سلفون | لیتوگرافی | صحافی | برش
مجهزترین چاپخانه شرق کشور با پرسنل حرفه‌ای
۰۵۱-۳۷۰۸۸
مشهد مقدس، بلوار سجاد، نبش سجادیک
(واحد سفارشات مؤسسه فرهنگی قدس)
۱۴۰۴۰۶۰۰۳